مطالبي درباره سان ميگوئل آلنده

جوی مک دا نل، سردبیر مجله **انجمن عکاسان کانادا** ، 2006 ، ترجمه کاوه رسولي

زمانیکه ماه نوامبر با روزهایی که در حال کوتاه شدن است و شدت نوری که به سمت خاکستری ملایم می رود به انتاریو می رسد، من وهمسرم بیل، شادمانه در فکر ماهی بودیم که در مکزیک می گذرانیم. یکی از دوستان ما؛ پوئتروواltر؛ پرسید: شهر کانسون یا شاید کوزومل؟ در پاسخ او ما شهر سان میگوئل آلنده را که واقع بر کوه هایی در مرکز ایالات گوانا جویاتو مکزیک است و برای سال ها مورد نظر ما بود را انتخاب کردیم. بازدید از آن مکان را زمانی که در اوایل دهه 90 در منطقه بودیم از دست دادیم. اما در عوض سفر دیگری را به نزدیکی آنگان گوئید داشتیم تا بتوانیم از گروه های پادشاه پروانه ها که در حال کوچ بودند عکس بگیریم.

وقتیکه ما ودیگر زوج همراهمان در مورد خانه گلی سه خوابه ای که در انتهای جنوب شهر اجاره کرده بودیم، با دوستان مشتاق آفتاب مان صحبت می کردیم آنها پرسیدند: پس ساحل کجاست ؟ ما تقریباً یکسال قبل از طریق سایت www.vrbo.com این مکان را اجاره کرده بودیم. (اجاره تعطیلات بوسیله مالک، یک سایت جالب برای اجاره خانه در سراسر دنیا). خوب البته سان میگوئل صدها کیلومتر از ساحل دور می باشد و از آن حیث موقعیت سختی برای افراد است، اما نه برای تعداد رو به رشد آمریکائی ها و کانادایی هایی که در پی پاسخ آوای دل فریب سان میگوئل برای چند دهه بوده اند. در حقیقت گرینگوس، ده درصد از جمعیت را تشکیل می دهد و تعداد سکنه آن در ماه های آخر زمستان که توریستها حضور دارند افزایش می یابد. درجائیکه که ساحل وجود داشته باشد بارهای ساحلی و بعد از آن زندگی شب فریبنده و یک فنجان تکیلا نیز خواهد بود.

این شهر هفتاد هزار نفری که در سال 1542 بنیان گذاری شده، در مسیر معدن نقره بین گوانا جواتو، زاکاتکاس و سان یوئیس پوتوسی قرار گرفته است. اما معماری عالی اسپانیایی، خیابان های سنگ فرش شده، حضور رنگارنگ فرهنگ های اتومی و چی چی مکا در هر مکانی، آن چیزی است که فضایی خلق شده از موفق ترین هنرمندان جرگه آمریکای شمالی را پرورانده است.

خیلی سخت به نظر می رسد که فقط یکبار به سان میگوئل برویم . خیلی از آدم هائی که با آنها صحبت می کردیم به هر عنوانی مجدداً به این مکان برگشته بودند؛ چه برای زندگی یا برای گذراندن قسمتی از سال.

هدف من از این صحبت ها در باره سان میگوئل بعنوان یک مقصد برای عکاسان است، و البته صحبت درمورد جذا بیت های شهر و تمام منطقه برای کسانی که کلاً عکاسی نمی کنند، مگر اینکه کاملاً مجذوب شوند و نسبت به سطوح حسی محیط خود واکنش دهند. زمانی که می رسید، فرصت های عکاسی به وفور یافت می شود. تمام آنچه باید انجام دهید آن است که کمی قدم بزنید.

سان میگوئل یک شهر توریستی است. خیابان های باریک آن با سنگ فرش ناهموارشان و تعدادزیاد خودروهای پارک شده، خصوصاً در قسمت مرکزی، خیلی راحت وساده قابل پیمودن است. وقتی قدم میزنیم هرگز حسرت نمی خوریم که چرا یک خودرو اکرایه نکرده ایم (برای سفر های